

N:o 48.

Ank. till Riksd. kansli den 31 mars 1905, kl. 5 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse af 15 § i lagen angående sparbanker den 29 juli 1892.

Genom en den 6 innevarande mars aflåten proposition, n:o 80, hvilken blifvit af båda kamrarna till lagutskottet hänvisad, har Kungl. Maj:t under åberopande af propositionen bilagda, i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll, föreslagit Riksdagen att antaga följande förslag till

Lag om ändrad lydelse af 15 § i lagen angående sparbanker den 29 juli 1892.

Häri genom förordnas, att 15 § i lagen angående sparbanker den 29 juli 1892 skall erhålla följande ändrade lydelse:

All vinst, som å sparbanks rörelse uppkommer, skall afsättas till en reservfond för bestridande af omkostnader och betäckande af förluster; dock att, när reservfonden eller, där förbehåll om tillskjuten grundfonds återbärande icke i reglementet gjorts, sammanräknade beloppet af grund- och reservfonderna öfverstiger tio procent af insättarnes behållning enligt senaste bokslut, hufvudmännen må, efter det sparbankens styrelse afgifvit yttrande i ärendet, kunna besluta, att öfverskottet skall enligt grunder, som af hufvudmännen fastställas, tillgodoföras insättare såsom tilläggsränta eller ock annorledes användas för

väckande och underhållande särskildt hos mindre bemedlade insättare af håg till ökad sparsamhet. Jämväl må, där reglementet sådant uttryckligen medgifver, hufvudmännen, sedan styrelsen yttrat sig i frågan, kunna anslå högst hälften af förenämnda öfverskott till sådant välgörande eller allmännyttigt ändamål, som icke på grund af gällande författning skall tillgodoses genom skattebidrag. Hufvudmännens beslut i ärende, hvarom nu är sagdt, skall underställas Konungens befallningshafvande, som har att pröfva, huruvida beslutet öfverensstämmer med föreskrifterna i denna § och sparbankens reglemente.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1906.

Förevarande proposition är föranledd af Riksdagens skrifvelse den 8 april 1902, hvarigenom Riksdagen anhållit, att Kungl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådan ändring af 15 § i lagen angående sparbanker den 29 juli 1892, att genom ytterligare begränsning af rätten att för välgörande eller allmännyttigt ändamål använda af sparbanksrörelse uppkommen vinst insättarnes intressen blefve bättre tillgodosedda.

Mot det i propositionen innefattade lagförslag har utskottet icke funnit något att erinra; och hemställer utskottet alltså,

att propositionen må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 31 mars 1905.

På lagutskottets vägnar:

ERNST TRYGGER.

Herr *Redelius* har begärt få antecknadt, att han icke deltagit i ärendets behandling inom utskottet.